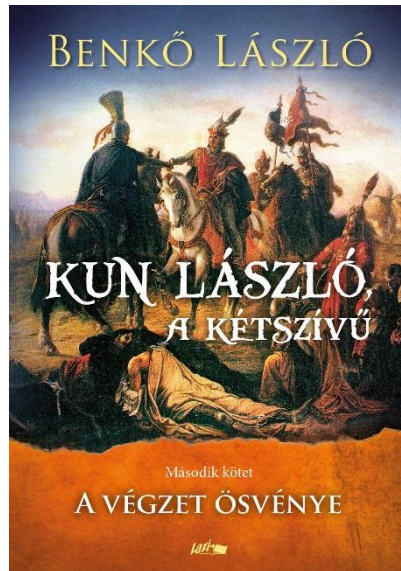

Benkő László

KUN LÁSZLÓ, A KÉTSZÍVŰ

A VÉGZET ÖSVÉNYE

Második kötet

IV. (Kun) László király, miután részben győzedelmeskedett belpolitikai ellenfelei felett, hozzálátott az ország és a trón stabilizálásához. Anyját, Erzsébetet ügyesen eltávolította a hatalomból, s hozzá hűséges családtagjait maga mellett tartva megpróbált minél nagyobb erőt felmutatni.

Ám katonai és politikai győzelmeinek dacára tovább folytatták ellene az intrikát. Ez annak ellenére sem szűnt meg, hogy László két ízben is fegyveres konfliktusba keveredett a kunokkal, s mindkét alkalommal győzelmet aratott felettük.

A király ellenzéke ugyanakkor a Szentszéknél is támogatókra talált, ennek hatására a pápa Magyarországra küldte követét, akinek feladatul szabta, hogy Lászlót térítse az igaz keresztény királyok útjára: szorítsa rá a kunok végleges megtérítésére és az eretnekek kiirtására országában. A király azonban nem tűrt meg maga felett semmilyen földi hatalmat, és szembeszállt a legátussal, ami kiátkozást vont maga után.

Amikor a Kárpátoktól keletre, az Arany Orda területén szállásoló mongolok ismét betörték az országba, a magyar csapatoknak sikerült megállítaniuk őket. Ám a király elkövette azt a hibát, hogy testőrségébe mongol harcosokat fogadott, s ezzel véglegesen magára haragította országa előkelőit és az egyházat.

IV. László országglását általában negatívan ítélik meg. Ám a kép ennél árnyaltabb: számos körülmény együttes hatása vezetett az ország gyengüléséhez. Ezért pedig nem csupán Kun László tehető felelőssé, akiből akár jelentős uralkodó is válhatott volna - ha hagyják.